YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu toinen jaosto)

10 päivänä heinäkuuta 1997 *

Asiassa T-38/96,

Guérin automobiles, konkurssissa oleva Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Alençon (Ranska), edustajanaan asianajaja Jean-Claude Fourgoux, Pariisi ja Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Pierrot Schiltz, 4 rue Béatrix de Bourbon,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, alun perin asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamies Francisco Enrique González Díaz ja komissiossa toimiva kansallinen virkamies Guy Charrier, ja sittemmin Guy Charrier ja oikeudellinen neuvonantaja Giuliano Marenco, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa kantaja vaatii ensinnäkin sen toteamista, että komissio on laiminlyönyt osoittaa väitetiedoksiannon Nissan France -nimiselle yhtiölle, ja toiseksi, että komissio velvoitetaan korvaamaan se vahinko, joka kantajalle on aiheutunut tästä laiminlyönnistä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. Bellamy sekä tuomarit C. P. Briët ja A. Kalogeropoulos,

kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 20.11.1996 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

1 Kantaja, joka aiemmin osti ja myi autoja, asetettiin konkurssiin Tribunal de commerce d'Alençonin 22.5.1995 antamalla tuomiolla.

2 Se oli aiemmin eli 27.5.1994 tehnyt komissiolle valituksen Nissan-henkilöautojen maahantuojaa ja japanilaisen autonvalmistajan tytäryhtiötä Nissan France SA:ta (jäljempänä Nissan France) vastaan.

3 Valituksessaan kantaja totesi, että se oli ollut Nissan Francen jälleenmyyjä, kunnes vuoden 1991 alussa Nissan France oli irtisanonut yksipuolisesti jälleenmyyntisopimuksen päättymään vuoden 1992 alussa. Tämän irtisanomisen jälkeen Nissan France "vetosi edelleen yksinmyyjäverkostoonsa, jottei Guérin saisi vahingonkorvausta, suosiakseen toista jälleenmyyjää Guériniä syrjien ja asettaakseen Guérinille useita myyntikieltoja". Kantaja riitautti tämän jälkeen Nissan Francen käyttämän jälleenmyyntiä koskevan vakiosopimuksen katsoen, että se oli ristiriidassa perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta moottoriajoneuvojen jälleenmyyntiä ja huoltopalveluja koskevien sopimusten ryhmiin 12 päivänä joulukuuta 1984 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 123/85 (EYVL 1985, L 15, s. 16, jäljempänä asetus (ETY) N:o 123/85) kanssa. Kantaja väitti, ettei sopimus sen vaikutusten vuoksi kuulunut perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan, joten kantaja vetosi "komissioon, jolla on toimivalta antaa ratkaisu Nissanin toimintatavoista, koska asetuksen (ETY) N:o 123/85 10 artiklassa annetaan komissiolle mahdollisuus evätä asetuksen soveltamisesta aiheutuva etu". Tässä yhteydessä kantaja antoi ilmi useita Nissan Francen soveltamia vakiosopimuksiin sisältyneitä lausekkeita tai näistä sopimuksista johtuvia menettelytapoja, koska sen mukaan perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa oli rikottu.

4 Komissio lähetti 30.6.1994 päivätyssä kirjeessään jäljennöksen edellä mainitusta valituksesta Nissan Francelle ja pyysi sitä ottamaan kantaa väitteisiin. Samana päivänä komissio ilmoitti kantajalle kyseisen jäljennöksen lähettämisestä. Kaksi kuukautta myöhemmin Nissan France lähetti vastauksensa komissiolle, joka antoi vastauksen tiedoksi kantajalle syyskuussa 1994.

5 Kantaja esitti 21.2.1995 päivätyssä kirjeessään komissiolle vastineensa Nissan Francen vastauksiin. Se katsoi erityisesti, että "Guérin automobilesin valituksensa tueksi esittämän todistusaineiston vertailu, kahden sopimusversion tutkinta ja Nissanin antama vastaus olisivat sellaisinaan olleet komissiolle riittävä peruste

väitetiedoksiannon antamiseksi". Esitettyään yksityiskohtaisia huomautuksia Nissan Francen vastauksista kantaja vaati "uudelleen komissiota antamaan Nissanille tiedoksi väitteet, jotka käyvät selvästi ilmi asiakirja-aineistosta".

6 Tähän kirjeeseen ei vastattu.

7 Kantaja nosti 17.10.1995 nyt käsiteltävän kanteen yhtäältä EY:n perustamissopimuksen 175 artiklan perusteella vaatien komission laiminlyönnin toteamista ja toisaalta perustamissopimuksen 215 artiklan perusteella vaatien komission velvoittamista korvaamaan laiminlyönnistä kantajan mukaan aiheutunut vahinko.

8 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti asiassa T-195/95, Guérin automobiles vastaan komissio, 11.3.1996 antamallaan määräyksellä (Kok. 1996, s. II-171) kanteen tutkimatta siltä osin kuin siinä vaadittiin komission laiminlyönnin toteamista. Vahingonkorvausvaatimuksen osalta esitetty prosessiväite päätettiin käsitellä pääasian yhteydessä.

9 Tämä vahingonkorvausvaatimus jätettiin tukimatta asiassa T-195/95, 6.5.1997 annetulla tuomiolla (Kok. 1997, s. II-679).

10 Kantaja lähetti 2.1.1996 komissiolle uuden kirjeen, jossa se vaati tältä toimenpiteitä eli väitetiedoksiannon osoittamista Nissan Francelle. Tähän kirjeeseen ei vastattu.

11 Kantaja toimitti esillä olevan kanteen 15.3.1996 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen.

12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu toinen jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ilman edeltäviä asian selvittämistoimia.

13 Asianosaiset esittivät lausumansa ja vastauksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suullisiin kysymyksiin julkisessa istunnossa, joka pidettiin 20.11.1996 jaostossa, johon kuuluivat puheenjohtaja C. W. Bellamy sekä tuomarit H. Kirschner, C. P. Briët, A. Kalogeropoulos ja A. Potocki. Suullisessa käsittelyssä annettiin lupa esittää kirje, jonka komissio oli lähettänyt kantajalle 25.7.1996 neuvoston asetuksen N:o 17 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyistä kuulemisista 25 päivänä heinäkuuta 1963 annetun komission asetuksen N:o 99/63/ETY (EYVL 1963, 127, s. 2268, jäljempänä asetus N:o 99/63/ETY) 6 artiklan perusteella, kantajan 29.8.1996 päivätty vastaus tähän kirjeeseen sekä Tribunal de commerce de Versaillesin 22.3.1996 antama tuomio kanteesta, jonka kantaja oli nostanut Nissan Francea vastaan 22.10.1992.

14 Tuomari Kirschnerin kuoltua 6.2.1997 tämä tuomio on annettu yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 32 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuomion allekirjoittaneiden kolmen tuomarin kokoonpanossa.

Asianosaisten vaatimukset

15 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— toteaa komission laiminlyönnin ja

— toteaa, että komissio on perustamissopimuksen 215 artiklan perusteella sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa kantajaan nähden ja että komission on korvattava kantajalle vahinko, jonka suuruudeksi on arvioitu 1 660 912 Ranskan frangia (FRF) eli 237 273 ecua.

16 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta tai toissijaisesti hylkää sen perusteettomana ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Laiminlyöntikanne

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

17 Kantaja katsoo, että komission kirjelmä asiassa T-195/95 vahvistaa komission haluttomuuden käsitellä asia ajallaan sekä sen, että komissio itsepintaisesti haluaa jättää määrittelemättä kantansa, johon kantaja voisi vedota toteuttaakseen oikeutensa, kun kantajaa vastaan vedotaan ranskalaisissa tuomioistuimissa sopimukseen, jonka laadintaan liittyvillä lainvastaisuuksilla on aiheutettu sille vahinkoa.

18 Komissio huomauttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sen ei tarvitse suorittaa tutkintaa, ja vielä vähemmän laatia tarvittaessa väitetiedoksiantoa perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan rikkomisesta, ellei asia kuulu sen yksinomaiseen toimivaltaan. Näin ollen kantajan 2.1.1996 päivättyä kirjettä, jossa ei vaadita hylkäyspäätöksen tekemistä eikä edes valitusta koskevaa kannan määrittelyä, ei voida pitää sellaisena, että se täyttäisi perustamissopimuksen 175 artiklassa asetetut edellytykset. Tämän perusteella komissio katsoo, että esillä oleva laiminlyöntikanne on jätettävä tutkimatta, koska ei ole osoitettu, että siihen olisi pätevästi kohdistettu vaatimus, mikä olisi välttämätön edellytys perustamissopimuksen 175 artiklaan perustuvan kanteen nostamiselle.

19 Kantaja huomauttaa tähän, ettei ole annettu mitään erityisiä muotomääräyksiä siitä, miten komissiota olisi vaadittava ryhtymään toimenpiteisiin. Kantajan mukaan riittää se, että kehotus toimenpiteisiin on kyllin nimenomainen ja täsmällinen.

20 Mikään 175 artiklassa ei velvoita valittajaa vaatimaan komissiota hylkäämään hänen valituksensa. Olisi järjenvastaista vaatia valittajaa ilmaisemaan epätoivonsa vaatimalla toimielintä tekemään itselleen vastaisen päätöksen.

21 Komission mainitsema oikeuskäytäntö, jonka mukaan sen ei tarvitse tutkia valitusta, on kantajan mukaan todellisuudessa paljon hienosäikeisempi, ja sen mukaan komissiolla on vain mahdollisuus määritellä asioiden käsittelylle tärkeysjärjestys ottaen huomioon sen, millainen yhteisön etu kuhunkin asiaan konkreettisesti liittyy.

22 Kantaja lisää, ettei kansallisilla tuomioistuimilla ole toimivaltaa perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohtaa koskevissa asioissa ja että komissiolla on näissä asioissa yksinomainen toimivalta. Komission virkamiesten työmäärän paljous on jo useasti todettu pitämättömäksi perusteeksi sivuuttaa yksityisten edut, joita perustamissopimuksella halutaan suojata.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

23 Aluksi on selvennettävä, mikä on esillä olevan laiminlyöntikanteen kohde. Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan komission laiminlyönnin, jota (kanteen 14 kohdassa) selitetään viittauksella 2.1.1996 päivättyyn vaatimuskirjeeseen. Tässä kirjeessä vaaditaan ainoastaan väitetiedoksiannon osoittamista Nissan Francelle.

24 Tältä osin on todettava, että 175 artiklassa annetaan mahdollisuus tässä artiklassa tarkoitetuille henkilöille riitauttaa se, jos parlamentti, neuvosto tai komissio on laiminlyönyt ratkaisun tekemisen. Nämä henkilöt eivät kuitenkaan voi vaatia, että kyseinen toimielin toimisi heidän määräämällään tavalla. Tarkemmin sanottuna toimielin voi tehdä ratkaisun tai määritellä kantansa toimella, joka on muu kuin asianosaisen toivoma tai tarpeelliseksi katsoma (asia 8/71, Deutscher Komponistenverband v. komissio, tuomio 13.7.1971, Kok. 1971, s. 705, 2 kohta; yhdistetyt asiat C-15/91 ja C-108/91, Buckl ym. v. komissio, tuomio 24.11.1992, Kok. 1992, s. I-6061, 17 kohta ja asia T-47/96, SDDDA v. komissio, määräys 12.11.1996, Kok. 1996, s. II-1559, 40 kohta).

25 Asiassa, jollaisesta esillä olevassa tapauksessa on kyse ja jossa valitus perustuu 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 (perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus, EYVL 1962, 13, s. 20) 3 artiklaan, komission on suoritettava alustava tutkinta ja kerättävä tiedot, joiden perusteella se voi arvioida, mihin jatkotoimiin se ryhtyy valituksen suhteen. Sen jälkeen komission on määriteltävä kantansa valituksen suhteen kohtuullisessa ajassa (ks. asia T-28/90, Asia Motor France ym. v. komissio, tuomio 18.9.1992, Kok. 1992, s. II-2285, 29 kohta). Jos valitus on perusteltu, komissio käynnistää tutkinnan lähettämällä väitetiedoksiannon valituksessa tarkoitetulle yritykselle (tai siinä tarkoitetuille yrityksille). Jos valitus ei ole perusteltu, komissio lähettää valittajalle asetuksen N:o 99/63/ETY 6 artiklaan perustuvan kirjeen, jossa esitetään perustelut komission aikeelle hylätä valitus ja jossa valittajaa kehotetaan antamaan mahdollinen vastineensa. Sen perusteella komissio tekee lopullisen päätöksen (ks. asia T-37/92, BEUC ja NCC v. komissio, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. II-285, 29 kohta; asia T-74/92, Ladbroke v. komissio, tuomio 24.1.1995, Kok. 1995, s. II-115, 61 kohta ja asia C-282/95 P, Guérin automobiles v. komissio, tuomio 18.3.1997, Kok. 1997, s. I-1503, 36 kohta).

26 Esillä olevassa asiassa valituksen jättämisestä (27.5.1994) vaatimuskirjeen lähettämiseen (2.1.1996) oli kulunut riittävän kauan aikaa, jotta kantajalla oli oikeus saada komissiolta kannan määrittely (ks. em. asia Asia Motor France ym. v. komissio, tuomion 29 kohta) ja siten ainakin asetuksen N:o 99/63/ETY 6 artiklaan perustuva tiedonanto.

27 Tästä seuraa, että laiminlyöntikanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset täyttyivät sen nostamisajankohtana.

28 On kuitenkin selvitettävä, onko komission oikeudenkäynnin kuluessa tekemä kannan määrittely saanut aikaan sen, että kanteen kohde on sittemmin rauennut.

29 Tältä osin on riidatonta, että komissio lähetti kantajalle 25.7.1996 kirjeen, jonka otsakkeessa viitattiin nimenomaisesti asetuksen N:o 99/63/ETY 6 artiklaan. Tässä kirjeessä ilmoitettiin kantajalle ne perusteet, joiden vuoksi komissio aikoi hylätä valituksen; kirjeessä kantajalle asetettiin yhden kuukauden määräaika mahdollisen kirjallisen vastineen esittämiseen.

30 Tämä kirje on luokiteltava asetuksen N:o 99/63/ETY 6 artiklaan perustuvaksi tiedonannoksi.

31 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan valittajalle osoitettu kirje, joka vastaa asetuksen N:o 99/63/ETY 6 artiklan edellytyksiä, on perustamissopimuksen 175 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettu kannan määrittely. Siten tällainen kirje lopettaa komission laiminlyönnin ja saa komissiota vastaan nostetun laiminlyöntikanteen kohteen raukeamaan (asia 127/78, Gema v. komissio, tuomio 18.10.1979, Kok. 1979, s. 3173, 21 kohta ja em. asia Guérin automobiles v. komissio, tuomion 30 ja 31 kohta).

32 Vastoin kantajan suullisessa käsittelyssä esittämää väitettä, jonka mukaan laiminlyönti jatkuisi siihen asti, kunnes komissio on tehnyt lopullisen päätöksen valituksen hylkäämisestä, 25.7.1996 päivätty kirje lopetti siten väitetyn laiminlyönnin.

33 On näet korostettava, että vasta sen jälkeen kun komissio on lähettänyt asetuksen N:o 99/63/ETY 6 artiklaan perustuvan tiedonannon ja edellyttäen että valittaja on toimittanut kirjallisen vastineensa tähän kirjeeseen, komissiolla on velvollisuus joko aloittaa tutkinta sitä vastaan, jonka valituksessa väitetään rikkoneen kilpailu-

sääntöjä, taikka tehdä lopullinen päätös valituksen hylkäämisestä (em. asia Guérin automobiles v. komissio, tuomion 38 kohta).

34 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että kanteen nostamisen jälkeen laaditun, 25.7.1996 päivätyn kirjeen johdosta laiminlyönnin toteamista koskevalla vaatimuksella ei ole enää kohdetta. Siten lausunnon antaminen tästä vaatimuksesta raukeaa (ks. em. asia Asia Motor France ym. v. komissio, tuomion 38 kohta).

Vahingonkorvausvaatimus

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

35 Kantaja vetoaa siihen, että komission laiminlyönti on aiheuttanut yhtiön joutumisen konkurssiin 1 289 128,10 FRF:n suuruisine velkoineen. Tämä tilanne johtuu siitä, että sille kuuluvan korvauksen saaminen on viivästynyt, joten solidaarisessa korvausvastuussa ovat sekä komissio että Nissan France, jota vastaan komissio voi puolestaan myöhemmin esittää vaatimuksensa. Kantaja täsmentää, että jälleenmyyntisopimuksen irtisanomista koskeva oikeudenkäynti koskee 2 420 676 FRF:n korvausta. Koska tätä korvausta ei ole maksettu ajallaan, sille on kertynyt toukokuusta 1994 alkaen 8.10.1995 asti korkoa yhteensä 288 060,43 FRF, johon on lisättävä viivästyskorot 9.10.1995 alkaen kanteen nostamiseen asti eli 84 723,66 FRF, tämän kuitenkaan rajoittamatta tämän ajankohdan jälkeen kertyvien viivästyskorkojen vaatimista siihen asti, kunnes laiminlyönti on päättynyt.

36 Komission korvattava kokonaisvahinko on siis 1 576 188,53 FRF ja 84 723,66 FRF, mikä tekee yhteensä 1 660 912,19 FRF eli 237 273 ecua.

37 Komissio korostaa, että perusteluja väitetyn vahingon todellisuudelle ja väitetyn vahingon määrän arvioinnille ei ole riittävästi täsmennetty, jotta se voisi puolustaa oikeuksiaan. Kannekirjelmässä ei noudateta EY:n tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan eikä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisia edellytyksiä, joiden mukaan kanteessa on muun muassa mainittava oikeudenkäynnin kohteen lisäksi yhteenveto seikoista,

joihin kanne perustuu. Tätä varten kantajan on esitettävä riittävät tiedot, jotta vastaaja voi ottaa kantaa pääasiaan ja jotta tuomioistuin voi huolehtia tuomioistuinvalvonnastaan.

38 Esillä olevassa asiassa ei riitä se, että kantaja perustaa vaatimuksia olettamuksiin vetoamalla konkurssitilaansa ja siirtämällä perusteluja antamatta kaikki velkansa komission vastattaviksi lisäämällä niihin vielä viivästyskoron, jonka ilmoitetaan perustuvan jälleenmyyntisopimuksen irtisanomisesta nostetussa oikeudenkäynnissä vaaditun, oletetun korvauksen viivästymiseen.

39 Komissio väittää lisäksi, ettei se voi olla korvausvastuussa, ellei vahingon — Guérin automobilesin konkurssin — ja komission väitetyn laiminlyönnin välistä syy-yhteyttä ole näytetty toteen. Tätä ennen pitäisi kuitenkin näyttää toteen komission virheellinen menettely ja väitetty vahinko. Komission mukaan kantajan asiana on selvittää nämä seikat, mitä esillä olevassa asiassa ei ole tehty.

40 Komissio lisää, että jos oletettaisiin kilpailusääntöihin perustuvan toiminnan olevan asianmukaista ja välttämätöntä konkurssin estämiseksi, valittaja voisi nostaa kanteen kansallisissa tuomioistuimissa, jotka näiden kilpailusääntöjen soveltamista koskevan hajautusperiaatteen mukaisesti ovat toimivaltaisia tekemään päätöksen.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

41 EY:n tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan kanteessa on mainittava oikeudenkäynnin kohde ja yhteenveto seikoista, joihin kanne perustuu. Tämän maininnan on oltava riittävän selvä ja täsmällinen, jotta vastaaja voi

valmistautua esittämään puolustuksensa ja jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi tarvittaessa antaa asiassa ratkaisun ilman täydentäviä tietoja. Jotta oikeusvarmuuden ja hyvän oikeudenkäytön vaatimusten toteutuminen taattaisiin, kanne voidaan ottaa tutkittavaksi vain, jos olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kanne perustuu, käyvät ainakin yhteenvedonomaisesti mutta samalla johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi ilmi itse kannekirjelmästä (ks. esim. asia T-56/92, Koelman v. komissio, määräys 29.11.1993, Kok. 1993, s. II-1267, 21 kohta).

42 Jotta kannekirjelmä täyttäisi nämä edellytykset, siinä on niissä tapauksissa, joissa vaaditaan korvausta yhteisön toimielimen aiheuttamista vahingoista, mainittava ne seikat, joiden perusteella voidaan yksilöidä kantajan moitearvioinnin kohteena oleva toimielimen toiminta, syyt, joiden perusteella kantaja katsoo, että toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys, sekä tämän vahingon laatu ja laajuus (ks. asia T-387/94, Asia Motor France ym. v. komissio, tuomio 18.9.1996, Kok. 1996, s. II-961, 107 kohta).

43 Jos kanne ei ole riittävän täsmällinen, se on jätettävä tutkimatta, ja että EY:n tuomioistuimen perussäännön 19 artiklan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen merkitsevät sellaista prosessinedellytyksen puuttumista, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi milloin tahansa omasta aloitteestaan käsitellä työjärjestyksensä 113 artiklan nojalla (ks. em. asia Asia Motor France ym. v. komissio, tuomio 18.9.1996, 108 kohta).

44 Esillä olevassa asiassa kannekirjelmän perusteella, vaikka kannekirjelmää tarkasteltaisiin kokonaisuutena, ei voida riittävän selvästi ja täsmällisesti todeta syy-yhteyttä komission väitetyn laiminlyönnin ja kantajan ilmoittaman vahingon välillä.

45 Kantajan mukaan vahinko sisältää pääasiallisesti sen, että kantaja asetettiin konkurssiin 22.5.1995, jolloin sen velat olivat 1 289 128,10 FRF. Vaikka oletettaisiin, että voitaisiin todeta komission laiminlyöneen velvollisuutensa aikana, joka alkaa 27.5.1994 (valituksen jättämispäivä) tai 21.2.1995 (jolloin kantajan viimeinen

konkurssia edeltänyt kirje komissiolle oli päivätty) ja joka päättyy 22.5.1995 (jolloin kantaja asetettiin konkurssiin), kantaja ei ole esittänyt kannekirjelmässään yhtäkään sellaista seikkaa, joka selittäisi sen, miltä osin komissio on vastuussa tämänsuuruisesta vahingosta. Yhteisöjen tuomioistuimet eivät näin ollen voi selvittää, miten mahdollinen laiminlyönti on voinut vaikuttaa Guérin automobilesin velkojen lisääntymiseen ja siten sen asettamiseen konkurssiin.

46 Sama pätee 288 060,43 FRF:n suuruiseen vahinkoon, jonka kantaja väittää sille aiheutuneen ja joka johtuu sen korvauksen maksamisen viivästymisestä, joka Nissan Francen olisi kantajan mukaan pitänyt maksaa sille jälleenmyyntisopimuksen irtisanomisen vuoksi. Kannekirjelmässä ei tältäkään osin esitetä yhtäkään sellaista seikkaa, josta kävisi ilmi syy-yhteys vaadittujen summien eli 288 060,43 FRF:n ja 84 723,66 FRF:n sekä komission väitetyn laiminlyönnin välillä.

47 Tämän vuoksi vahingonkorvausvaatimus on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

48 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 6 kohdan mukaan se määrää oikeudenkäyntikuluista harkintansa mukaan, jos lausunnon antaminen asiassa raukeaa. Työjärjestyksensä 87 artiklan 3 kohdan mukaan se voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että asianosaiset vastaavat itse omista kuluistaan, jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi tai jos siihen muutoin on erityisiä syitä.

49 Esillä olevassa asiassa komissio on omalla menettelyllään merkittävästi vaikuttanut siihen, että kantaja joutui nostamaan kanteensa. Komissio ei perustamissopimuksen 175 artiklassa määrätyssä määräajassa näet ryhtynyt toimenpiteisiin kantajan sille

2.1.1996 osoittamasta vaatimuksesta huolimatta, vaikka komissiolle oli asianmukaisesti ilmoitettu valituksen sisällöstä jo toukokuussa 1994. Lisäksi komissio ilmoitti kantajalle kantansa valitukseen asetuksen N:o 99/63/ETY 6 artiklan mukaisesti vasta 25.7.1996 eli tämän kanteen nostamisen jälkeen.

50 Asiaan liittyvien olosuhteiden oikeudenmukainen arviointi edellyttää näin ollen sitä, että komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja että se korvaa puolet kantajan oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu toinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Lausunnon antaminen laiminlyönnin toteamista koskevasta vaatimuksesta raukeaa.

2) Kanteessa esitetyt vaatimukset jätetään muilta osin tutkimatta.

3) Komissio velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan puolet kantajan oikeudenkäyntikuluista.

Bellamy Briët Kalogeropoulos

Julistettiin Luxemburgissa 10 päivänä heinäkuuta 1997.

H. Jung C. W. Bellamy

kirjaaja laajennetun toisen jaoston puheenjohtaja